

25th
ANNIVERSARY
JUBILEE

LISTY SVĚTÉHO FRANTIŠKA

Poučno-zábavný mesačník pre katolíckych Slovákov a slovenské terciárstvo.

LISTY SVÄTÉHO FRANTIŠKA

LEAFLETS OF ST. FRANCIS

Zábavno-poučný mesačník pre katolíckych Slovákov a slovenské terciárstvo

— Vydávané s povolením cirkevnej a rehoľnej vrchnosti. —

Vychodí každébo 1. v mesiaci.

Úradovňa redakcie: — Office of Editor:

232 SOUTH HOME AVENUE,

PITTSBURGH 2, PENNSYLVANIA

Telephone: Linden 2550

Vydávajú a redigujú mesačne
SLOVENSKÍ FRANTIŠKÁNI

Published and edited monthly by the
SLOVAK FRANCISCAN FATHERS

Predplátne pre Spoj. Štáty
\$1.50 na rok.

Do Kanady \$2.00 na rok.

Subscription in the U. S. A.
\$1.50 per year.

To Canada \$2.00 per year.

Entered as second class matter at post office at Pittsburgh, Pa., under the Act of March 3, 1879.
Acceptance for mailing at special rates of postage provided for in section 1103.
Act of October 3, 1917, authorized August 6, 1926.

KALENDÁR GENERALNEJ ABSOLÚCIE A PLNOMOCNÝCH ODPUSTKOV

od 1. septembra do 4. októbra

DNI GENERALNEJ ABSOLÚCIE
SÚ:

8. sept., na sviatok Narodenia Panny Marie.

17. sept., v deň 5 rán sv. Františka.

4. okt., na sviatok sv. Františka z Asisi.

Raz do roka v deň slávnej vizitácie;
raz v živote dľa ľubovôle vyvolený deň.

S generálnou absolúciou sú spojené
plnomocné odpustky, preto vyžaduje sa
skrúšená spoveď so sv. prijímaním a
modlitbou na úmysle I sv. Otca.

DNI PLNOMOCNÝCH ODPUSTKOV
SÚ:

1. sept., v deň bl. Jána a Petra, muč.
I. Rádu.

4. sept., v deň sv. Rozy z Viterbie,
III. Rádu.

17. sept., v deň 5 rán sv. Františka.

18. sept., v deň sv. Jozefa z Kupertino, I. Rádu.

24. sept., v deň sv. Pacifika, I. Rádu.

27. sept., v deň sv. Elzeára, III. Rádu.

29. sept., v deň sv. Michala Arch.

4. okt., na sviatok sv. Františka z Asisi.

Sv. Františku, rozhovor sa!

Pokánie.

Nad týmto slovom "pokánie" mnohý sa zatrasie a studený mráz mu prebehne krížami.

Mnohým slovo "pokánie" tak nemilo padne, ako by mali obnoviť svoje hroziťanske zážitky života.

Iných slovo "pokánie" tak zelektrizuje, sťa by do nich silný prúd si pustil.

Sú i takí, ktorých slovo "pokánie" tak omračí, akoby vedľa nich hrom uderil.

Pokánie — nie je strašiak, nie je zúfalosť, nie je výtržnosť nervov, nie je stroskota-

nie života a domáceho poriadku, — ale pokánie je: ponížená a úctivá cesta hriešnika vrátiť sa k Bohu, k svojmu Otcu nebeskému.

Je to hanba polepšiť sa? — Nikdy! — Je to hanba vrátiť sa k Pánu Bohu? — Nikdy! Je to naša povinnosť a úcta.

Prorok napomína: "Hľadajte Pána, dokiaľ sa môže najst'; vzývajte ho, dokiaľ je blízko. Nech opustí bezbožný svoju cestu, a muž nešlachetný svoje myšlienky, a nech sa navráti k Pánovi, a smiluje sa nad ním, a k Bohu nášmu; lebo je ochotný odpustiť." (Iz. 55, 6-7.)

Kniha syna Sirachovho hovorí: "Ktorí sa boja Pána, nebudú nedôverovať jeho slovu: a ktorí ho milujú, zachovajú jeho cesty. Ktorí sa boja Pána, budú hľadať to, čo sa mu ľúbi: a ktorí ho milujú, naplnení budú jeho zákonom. Ktorí sa boja Pána, pripraví svoje srdcia, a posvätiť svoje duše pred jeho tvárou. Ktorí sa boja Pána, zachovávajú jeho prikázania, a majú trpezlivosť až do jeho navštívenia, a hovoria: Ked' nebudeme činiť pokánie, upadneme do rúk Pána a nie do rúk ľudí." Sirach 2, 17-22.

Sv. Ján Krstiteľ kázal: "Činite pokánie, lebo priblížilo sa kráľovstvo nebeské." (Mat. 3, 2.)

"Odvtedy počal Ježiš kázať a hovoriť: Činite pokánie, lebo priblížilo sa kráľovstvo nebeské." (Mat. 4, 17.)

Dostojné a pokorné slovo "pokánie" pochádza od Pána Boha, poslovie Boží ho hlásali, aj Syn Boží nás v tom utvrdzuje.

Boh chce svoj obraz, našu dušu, a sme Jeho milými dietkami? — Ked' sme nie Jeho milými dietkami, potrebujeme pokánie, aby sme sa Jeho dietkami stali.

Kristus chce našu dušu, chce nás priviesť k svojmu a k nášmu Otcu nebeskému, a to ináč

nejde leda pokánim.

Slovo pokánie z úst Pána Ježiša dôstojne znelo, a pred tým slovom nezatvárajme ani uši svoje, ani nezatvrdzujeme srdce svoje.

Bojíme sa slov a právd pokánia, ktoré nám Cirkev sv. každodenne hlása?

Predstavme si ukrižovaného Krista a pri ňom sv. Františka v priateľskom rozhovore. Kristus z obetného kríža dáva svojmu vernému služobníkovi Františkovi poslanie: "Id', ohlasuj pokánie, lebo priblížilo sa kráľovstvo nebeské."

Sv. František ohlasoval pokánie, jeho synovia v tom pokračovali a pokračujú cez stáročia.

Duch sv. Františka aj v modernom svete je primeraný, aby ohlasoval: pokánie a kráľovstvo nebeské.

**DEVÄŤ - DŇOVÁ
POBOŽNOSŤ
K ÚCTE
SV. FRANTIŠKA
SERAFÍNSKEHO**

Sostavil:

P. LUDVIK MIHOK, OFM.

Cena len 15 centov.

Píšte si pre túto krásnu a užitočnú knižku ešte dnes na našu adresu!

DEDIČSTVO NAŠICH OTCOV ZACHOVAJ NÁM, PANE!

Píše: P. Izidor Dobrovodský, O.F.M.

(Pokračovanie)

Čo pekného máme v dejinách?

45.

Teraz si prevziať musíme našu smutnú stránku života. — Smunou ju nazývam, lebo je zakorenená v našej náture a chodíme s ňou zo storočia na storočie.

Naším boľavým bodom je: doma sa nerozumíme a v cudzine iným ochotne slúžime.

Doma, kde by brat na brata mal pozerat úctou svojej vlastnej krvi — sme znepriatelení, jeden druhému nedôverčiví a neprajní. Prečo? Príčinu vidím v tom, lebo sa nedáme viesť zásadami Kristovými, nauky sv. našich apoštolov Cyrila a Metoda nás ešte neprenikly, a my vo svojej náture dáme sa metať sem i tam.

Kedy zmúdrieme? Keď v sebe najprv poriadok spravíme, až potom budeme správne zachádzať s domácimi a s inými.

V cudzine však, pod cudzími heslami a vlivami sa pokorujeme, iným slúžime, aby nám bolo len dobre.

Uznám, človek má prvé právo na život a na svoj blahobyť, a keď mu ho neposkytnú domáce pomery — ide do cudziny a vleje sa do životného prúdu iných národov. Potom, kde človek navykne a kde sa dobre cíti, tam aj chce bývať.

Najkrajšie by bolo: keby nás bratská a Kristova láska spojovala a v dedičstve našich otcov bolo naše prebývanie. K tomu sa musíme ale my sami pričiniť a vychovať.

PRIBINA V CUDZINE.

Dr. Matáš Marko, univ. profesor, Praha: "Na Slovensku a v Dolnej Panonii u Slovincov šíril kresťanstvo a nemecký vliv knieža Pribina. Medzi r. 833—863 ho Mojmír zo svojho kniežatstva okolo Nitry vyhnať a Pribina dostal po rozličných príhodách od nemeckého kráľa Ludvika väčšie leno okolo Blatenského jazera, mu v jeho hrade Mosaburgu vysvätil sol'nohradský arcibiskup Liupram r. 850 kostol. Okolo 861 bol Moravanmi, s ktorými ostal v nepriateľskom pomere, zabitý. Jeho synovi a nástupcovi bolo osudom dopriať hrať významnú úlohu v dejinách svätých apoštolov Cyrila a Metoda." ("Ríša Veľkomoravská", sborník, strana 65.)

Dr. Miloš Weingart, univ. prof., Praha: "Pribina, pravda, v časoch, keď v Nitre vládol a keď bol z nej vyhnaný, bol ešte mladý človek; nevládol teda dlho a nemohol odolať asi staršiemu a skúsenejšiemu Mojmirovi. Že Pribina bol ešte mladý v čase svojho pobytu v Nitre a teda v čase vysvätenia nitrianskeho kostolíka, usudzujeme z toho, že pravý rozvoj panovníckych schopností, a viastne životné dielo jeho cirkevnej a kultúrnej politiky spadá teprv do neskorších rokov jeho života, po vyhnaní z Nitry, t. j. do časov jeho lenného panstva v Panonii pri jazere Blatenskom. Nie tak tým, čo mladý Pribina chcel vykonať v Nitriansku, ako tým, čo neskoršie, poučený životnými skúsenosťami, stvoril v Panonii, žije jeho meno v histórii. Pribina, pôvodom vojvoda slovenský, náleží rozhodnou väčšinou svojho života a diela nie histórii slovenskej, ale panonskej, a vlastne slovinskej." ("Ríša Veľkomoravská", zborník, strana 329—330.)

Srovnajme teraz s touto nepatrnou stopou Pribinovej pôsobnosti v Nitre to, čo o ňom inak čítame v tomže latinskom prameni ("De conversione" v kap. 10. až 13.) Je to tým dôležitejšie, že iné latinské pramene k dobe cyrilometodejskej (viď ich výčet a texty v Pastrnkových Dejínach slovenských apoštolov, Praha, 1902) o Pribinovi vôbec nehovoria. Pribina teda, vyhnaný z vlastnej zeme, obrátil sa k margrófovi východnej marky Ratbodovi. (De conversione X.: His ita peractis, Ratbodus suscepit defensionem termini. In cuius spatio temporis quidam Privina exulatus a Moimaro duce Moravorum supra Danubium venit ad Ratbodum.)

Znenie tohoto záznamu zrejme ukazuje, že vtedy ešte neprichádzal Pribina k

Ratbodovi ako osobnosť známa a uznávaná, ale ako emigrant, hľadajúci pomoci. Ratbod potom — podľa nasledujúcich slov tohože prameňa — predsačil Pribinu (praesentavit) kráľovi Ludvikovi, a na jeho rozkaz bol Pribina, dosiaľ pohan, vyučený v kresťanskej viere a pokrstený a to neďaleko Salzburgu. Bol potom sverený Ratbotovi, nejaký čas s ním prežil, ale potom sa s ním znepriatelil. Uprchol preto s družinou a so synom Kocel'om k Bulharom, odtiaľ k chorvátskemu kniežatu Ratimarovi (Ratimirovi), a keď Bavori vytiahli r. 838 proti Ratimarovi a vyhnaní ho, Pribina so svojimi ľuďmi prešiel cez rieku Sávu, a prostredníctvom korutanského grófa Salachona sa pomeril s Ratbodom.

A iba potom zasvitlo najúspešnejšie obdobie Pribinovho pôsobenia: získavši si priazeň ľudí kráľovského dvora, na ich prímluvu obdržal v leno územie v Dolnej Panonii na rieke Slancej pri jazere Blatenskom. Tu na území, ležiacom dnes v Maďarsku, vtedy však osídlenom Slovanmi panonskými, blízkymi terajším Slovincom, vybudoval Pribina hrad na mieste, chránenom lesmi a barinami, a z tohoto lesného strediska počal rozširovať svoju moc. To bol onen blatenský hrad na Sále, ktorý neskoršie syn Pribinov Kocel' prevzal Masuburc a ktorého polohu geniálne uhádol už Dobrovský r. 1823 v knihe Cyrill und Method, str. 87. (maďarský Szalavár) ("Ríša Veľkomoravská", zborník str. 337—338.)

Z pohnutého života kniežata Pribiny sa poučme a nad ním rozjímajme. Keď sme v cudzine, cudzina si nás osvojí a slúžime cudzím záujmom. Škoda našej slovianskej krvi a našich dobrých schopností. Svojimi schopnosťami a životnou silou iných podporujeme. Škoda to pre škoda!

Poníženého Krista nasledovať!

Píše: P. Izidor Dobrovodský, OFM.

21.

KRISTUS nám káže: "Pod'te ku mne všetci, ktorí sa ustávajú a ste obťažení a ja vás občerstvím. Vezmite na seba moje jarmo a učte sa odo mňa; lebo som tichý a pokorný srdcom, a najdete odpočinok pre svoje duše. Ved' moje jarmo je príjemné a bremeno moje ľahké." (Mat. 11, 28—30.)

PONÍŽENOSŤ V CIRKVI SV.

Naším vodcom je ponížený Kristus. On nás volá: "Pod'te ku mne všetci" . . . On nás poučuje: "Učte sa odo mňa."

On ustanovil svoju Cirkev. Svoju Cirkev dal pod viditeľnú právomoc sv. Petra apoštola a jeho správne zvoleným nástupcom, pápežom.

Je to jasné zo svätého Písma: "Ty si Peter, a na túto skalu vystavím svoju Cirkev, a brány pekelné ju nepremôžu. A tebe dám kľúče od kráľovstva nebeského. A čokoľvek sviažeš na zemi, bude sviazané i na nebesiach; a čokoľvek rozviažeš na zemi, bude rozviazané i na nebesiach." (Mat. 16, 18—19.)

Povšimnime si slová: "vystavím svoju Cirkev" . . . Kristus má svoju Cirkev. Tá je Božského pôvodu, lebo Kristus je Syn Boží.

Iné vymyslené cirkvi sú ľudského pôvodu, a na tieto nehovorí Kristus: moja cirkev.

Kristova Cirkev vystavená je na skalu Petrovu. Kristus, sv. Peter a sv. Petra

nepretrhnutí nástupci ukazujú pravú Cirkev Kristovú. Kristus nepovolal vymyslených ľudí za základ Cirkvi, ale sv. Petra — a pápežov, apoštolov — a biskupov, učeníkov — a kňazov. Čo Kristus ustanovil, to je nepretržité, stále a pevné, jako na skale.

"Brány pekelné ju nepremôžu", zloba sveta a pekla ju nezničia. Krista nikto nezničí, Cirkev Kristovú nikto nevyhubí, lebo jej zakladateľ je opravdivý Boh a ustanovená Cirkev katolícka je Božského pôvodu.

Ľudské vymyslené cirkvi s ľuďmi zapadajú alebo sa s ľuďmi trhajú.

"Tebe dám kľúče od kráľovstva nebeského." — Kristus tak to chcel mať, aby sv. Peter a jeho riadne zvolení nástupci, mali nebeskú a duchovnú moc. Kristus založil svoju Cirkev, aby ľudia k večnému spaseniu viedla. Kristus tak to chcel mať. Kristu sa tak ľúbilo; a človeku sa to nelúbilo a človek by to chcel ináč mať? — Nie tak, človeče! Neprotiv sa zákonu a ustanoveniam Božím.

Tohoto roku, keď naše Listy sv. Františka jubilujú, plesajú nad svojim 25-ročným jestvovaním, spolu s nimi jubuluje, plesá a raduje sa i terajší hlavný pracovník Listov sv. Františka:

P. IZIDOR DOBROVODSKÝ
naš misionár.

Pracuje už 25 rokov na vinici Pána. — Nechceme uraziť jeho skromnosť, preto nevypočítujeme jeho nadšenú prácu za Boha a národ a jeho zásluhy, ale spoločne jedným hlasom voláme: Živ Ťa Pán Boh na mnohé a blažené roky, aby si mohol pri dobrom zdraví tela i duše ešte na mnohé roky pracovať na česť a slávu Toho, ktorý bude raz "merces tua magna nimis" — Tvojou veľkou odplatom!

OTCOVIA FRANTIŠKÁNI

P. Izidor Dobrovodský, OFM.
naš jubilant.

Syn Boží bol ponížený nielen v nebi, ale aj na zemi. Na zemi od svojho počatia až na Kalváriu, od Večeradla až na naše Svätostánky, od ustanovenia svojej Cirkvi až v údoch Cirkvi do skončenia sveta.

Z poníženosti Syna Božieho vyvierajú, aby sme aj my boli poníženými údami Cirkvi Jeho.

Poníženým duchom máme prijať ustanovenie Kristove, poníženým duchom máme sa podriaďovať duchovnej právomoci sv. Petra a jeho správnym nástupcom pápežom, poníženým duchom dl'a správneho učenia Cirkvi svätej katolíckej máme sa starať o svoje duševné spasenie.

Keby aj katolíci, kňazi, biskupi alebo aj pápež ako človek pomýlil — zhrešili,

to nás nech nepomýli, nech nás to nezmatie, nech nás to nezrúti, ale budme tým pokornejší a pri poníženom Kristovi tým úprimnejšie vytrvame.

Sv. Pavel nás napomína: "A tak kto sa nazdáva, že stojí, nech dáva pozor, aby neupadol." (I. Kor. 10, 12.) Upadli iní — aj my upadneme, keď si nedáme pozor a keď spýšnieme.

Radšie budme ponížení, nepohoršujeme sa nad cudzími hriechami, ale prosíme Boha o pomoc a o ich obrátenie.

Budme povedomí slov sv. Jakuba ap.: "Boh sa pyšným protiví, ale pokorným dáva milosť." (Jak. 4, 6.)

Ponížený Kristus, v poníženej svojej Cirkvi nech je nám smerodajný!

STRATENÉ RUŽE

OBRAZ ZO ŽIVOTA.

Vianočný obrázok.

Spracoval: *Mgsr. Viktor Blahunka.*

OSOBY:

Lekár Hardy.
 Laura, jeho manželka.
 Miško, ich syn.
 Alice, ošetrovatel'ka.
 Žofka, ošetrovatel'ka.
 Sestra, ošetrovatel'ka.
 Janko, šofér lekára.
 Alman, kvetinár.
 Chlapec, roznášač.
 Tri alebo päť nemocných dievčat.

Prvé dejstvo odohráva sa v lekárovej úradovni.

Druhé dejstvo odohráva sa v úradovni nemocnice.

Tretie dejstvo odohráva sa v ženskom odieli nemocnice.

Výbava: jednoduchá. V nemocnici mimo ľahkých nosítok vyžaduje sa podstavec so soškou Jezuliatka a malé kľakátko. Pri soške — jestli sú po ruke — môžu byť zapálené dve sviečky.

I. DEJSTVO.

Úradovň lekára. Lekár Hardy sedí pri stole a rozmýšľa: Dnes sú Vianoce, vlastne Štedrý deň. Svedčí sa, aby som pamätal na mojich pacientov. Lenže tých pacientov mám mnoho. Keby som každému chcel kúpiť nejaký darček, musel by som rozdať všetko, čo som zarobil a mne by málo čo zostalo. Ale predsa mám jednu veľmi známu a veľmi vzácnu pacientku. Tej musím niečo kúpiť. Lenže ženám kupovať dary je veľmi ťažko. Ale

uvidím, čo sa dárobiť. (Zazvoní na ošetrovatel'ku).

Ošetrovatel'ka vkročí: Pane doktore, prajete si niečo?

Lekár: Áno, Alice! Chcel by som sa poradiť s vami o niečom. Vy sa istotne pamätáte na pani Rembrandtovú. Je to veľmi milá stará dáma. Chcel by som ju niečím potešiť v tento Štedrý deň. Čo myslíte, čo by bolo také primerané? Čo by som jej mal dať, aby ju rozveselilo?

Alice: (Rozmýšľa . . .) Kúpte jej peknú kyticu ružičiek a zaneste ju osobne. Nie poslať, ale zanieť sám, to značí niečo.

Lekár: Výborná myšlienka! Postarám sa o to zaraz. Môžete odísť. (Ošetrovatel'ka odíde.) Lekár vezme telefón do ruky a volá: Seeley 7627. Telefón zvoní: Lekár sa pýta: Vy ste to, pane Alman? Hlas: Áno, ja som to! Lekár: Toto je doktor Hardy. Mohol by ste mi poslať jeden tucet krásnych ružičiek? Hlas: Nevie, či ešte mám niečo. Podržte telefón na chvíľu. Pozrem do chladničky. (Malá prestávka.) Hlas sa znovu ozýva: Áno, pane doktore! Mám práve tucet utešených American Beauties. Lenže ľutujem, cena je trochu vysoká. Stoja dvadsať päť dolárov tucet.

Lekár: (Poškrabe sa na hlave. . . . hovorí ku obecenstvu): Ale ich popaprikoval . . . (volá do telefonu): Na tom nezáleží. Nech stoja, čo stoja. Pošlite mi ich zaraz. (Ku obecenstvu): Okolo Vianoc všetko sa musí dvojnásobne platiť. (Zvoní na šoféra).

Janko, vkročí: Čím vám môžem poslužiť, pane?

Lekár: Zapriahni toho môjho koňa! Pôjdeme do nemocnice.

Šofér: Pôjdeme zaraz a či trochu pozdejšie?

Lekár: Musím dočkať za chvíľu, kým prídu kvety, ktoré som objednal. Zatiaľ môžeš poutierať prach a vyčistiť káru... (Šofér odíjde; lekár výjde. Opona sa zavre. Premena.)

Ulica.

Prichádza zo strany asi osem-ročný otrhaný chlapček. Hovorí ku obecenstvu: Matku mám chorú, leží v nemocnici. Ja som sám ešte nič nejedol. A k tomu je dnes štedrý deň a ja nemám matke čo dať. (Vyjde von.)

Úradoven doktora.

Lekár sedí pri stole a číta noviny.

Ošetrovatel'ka vkročí: Pane doktore, tu je akýsi chlapec. Má pre vás malý balík. Mám ho pustiť?

Lekár: Prived' ho sem! (Ošetrovatel'ka privedie chlapca.)

Chlapec: Pane doktore: pán Alman poslal vám tie kvety, ktoré ste si objednali. Dúfa, že budete spokojný.

Doktor: Dobre, synu. Pod'akuj sa pánu Almanovi v mojom mene. (Dá chlapcovi kvodra.) A toto pre teba, ale aby si to neprefajčil! Pamätaj!

Chlapec: Ďakujem, pane doktore! (Odbehne.)

Doktor (ku ošetrovatel'ke): Povedzte šoferovi, že o päť minút pôjdeme. Nech sa pripraví!

Ošetrovatel'ka: Ale rada by som vidieť tie kvety!

Doktor: Prečo by nie? Otvorte ten balík!

Ošetrovatel'ka (Otvorí balík a vytiahne ruže): Ó, jaké utešené sú tie ruže a jak

krásne voňajú! To by som aj ja pristala byť chorou, keby som znala, že takéto ruže dostanem do prezentu. Ale, pane doktore, vy nemusíte niešť tú veľkú škautu'u. Zaviňte si ich len do toho ľahkého papiera. To postačí. Ľahšie sa vám to ponesie.

Doktor: Dobre! Teraz ale nechajte ma na chvíľu samotného. Chcem ešte pozrieť niečo v tých novinách.

Alica: Čo vás tam po novinách! Ja som ich už prezrela. Niet tam nič zvláštneho.

Doktor: Ale ja hľadáam niečo!

Alice: Snáď len nehľadáte ženu?

Doktor: Uhádla ste! Hľadáam moju vlastnú ženu, ktorá sa mi ztratila asi pred ôsmymi rokmi.

Alica: Čo? Hľadáte ženu, ktorá sa vám ztratila? A vy ste ženatý?

Doktor: Bol som, ale žena ma nechala i so synom spolu.

Alice: To ste museli byť ale veľmi dobrý ku nej, keď vás nechala.

Doktor: Ja som bol dobrý ku nej, ale nevedel som sa spriatelíť s myšlienkou, aby syn môj, napriek mojej vôli, bol odchovaný v katolíckom náboženstve. A keď som to žene odoprel, ona sa sobrala i s chlapcom spolu a odišla. Od tých čias niet po nej žiadnej stopy. Tak aby ste znala, ja ju hľadáam. Hľadáam ju už sedem rokov.

Alice: A sľúbili ste vy vašej manželke pred sobášom, že jej prepustíte dietky a že jej dovoľíte, aby ich odchovala po katolícky?

Doktor: Netaším. sľúbil som. Smluvu sme podpísali na fare. Ale viete, jako to býva. Ináč sa to sľubuje, ináč sa to myslí.

Alice: Lenže pravý muž je pánom jeho slova. On slovo svoje zadrží, bárs by ho to čo stálo. Aj vy ste mali zadržat svoje slovo.

Doktor: Máte pravdu! Mal som ho za-
držať, ale nezrobil som to. Preto poku-
tujem už sedem rokov. Hľadáť ju po-
mocou detektívov, hľadáť ju v novinách
a predsa niet po nej žiadnej stopy. Ako
keby sa bola prepadla.

Alice: A možno, že je bližšie, ako si
myslíte. Ale nech je, kde chce, prajem
vám, aby ste ju našiel čímskôr.

Doktor: Dakujem vám za vašu dobro-
prajnosť, ale obávam sa, že to ťažko pôj-
de. Zkúsil som to už mnoho krát.

Šofér (vkročí): Pane, automobil stojí
pred domom, nech sa ľúbí!

Doktor (zahodí si kabát na seba; kve-
ty berie len tak z ľahka a ako si popravu-
je kabát na ulici, kvety sa mu rozviažu
a polovica z nich spadne na zem. On
to nezbadá a skočí do mašiny. Toto sa
deje pred oponou. Automobil odbehne.
Prijde chudobný chlapec. Vidí kvety po-
padané na zemi. Posbiera ich. Poobzerá
si ich. Privonia ich. Privinie ich ku sebe.
Pobozká ich . . .) Ó, jaké ste krásné!
Jako sa vám teším! Aspoň mám niečo
pre moju matku! Dúfal som, že si zaro-
bím dnes niekoľko centov na novinách,
ale dnes nikto nechce noviny kupovať.
Každý sa ponáhl'a, každý kupuje dnes
niečo iného. Ľudia dnes nemajú času
noviny čítať . . . Ale d'akovať Bohu,
aspoň toto som našiel. Nepôjdem ku mat-
ke s prázdnu rukou. Ona sa istotne
bude tešiť týmto krásnym ružičkám. —
(Potichu odíjde, pritúliac ružičky ku svo-
jim prsiam.)

II. DEJSTVO.

V nemocnici.

Sestra sedí pri písacom stole a niečo si
značí; malý chlapec vkročí: Dobré ráno,
Sestričko!

Sestra: Dobré ráno, Miško! Ale, ale,
podívajme sa! Kde si vzal tie utešené
kvety? Snáď si ich len nekúpil?

Miško: Ja som ich nekúpil. Nemal
som za čo. Našiel som ich na ulici. Ktosi
ich musel stratiť. A škoda ich bolo tam
nechať. Ľudia by ich boli istotne postú-
pali. Dám ich mojej maminke. Ona sa s
nimi poteší. Ona ľubi kvety.

(Sestra vstane zpoza stola a obdivuje
kvety): Ty si hodný chlapec! Len ich
zanes maminke! Ona sa s nimi poteší!

(V tom vkročí doktor a zbadá kvety
v ruke chlapca. Prikročí ku chlapcovi a
potrasie ho za plecía. Medzi tým zvolá):
Ty malý zlodej! Ty si ukradol moje kve-
ty, kým som ja bol na návšteve u môjho
brata.

(Miško sa bráni a trhá): Ja som ne-
ukradol vaše kvety. A jestli sú vaše, mu-
seli ste ich stratiť. Ja som ich našiel na
ulici rozhádzané a posbieral som ich. Tu
ich máte! Ja ich nechcem!

Sestra: Prepáčte, pane doktore! Ja som
presvedčená, že ten chlapec neukradol va-
še kvety. Poznám ho. On je poriadny, sta-
točný. On chodí sem každý deň na ná-
vštevu ku svojej matke. On mi hovoril,
že tieto kvietky našiel na ulici a že sa
chce s nimi zavďačiť svojej matke.

Doktor: (obráti sa ku chlapcovi): Je
to tak, ako Sestrička vypráva? Povedal
si jej pravdu?

Miško: Áno, pane! To je tak. Ja som
ich našiel na ulici. Voľakto ich musel
stratiť a jestli ste ich vy stratili, sú vaše.
Ja ich nechcem.

Doktor: A komu si ich chcel dať?

Miško: Mojej chorej matke, ktorá tu
leží v špitáli.

Doktor: Tak dobre, synu môj. Kvety
sú tvoje a ku tým tvojim priložím aj mo-
je. Odovzdaj ich tvojej matke!

Sestra: Miško, jedol si dnes niečo? Si
hladný?

Miško: Dnes som ešte nič nejedol, bo
dnes som si nič nezarobil. Dnes ľudia
nehcú noviny kupovať.

Sestra: Úbohé dieťa! (pohladí ho; ku ošetrovateľke): Žofka, prines Miškovi pohár mlieka a kúsok chleba! (Žofka odbehne a prinesie mlieka a kúsok chleba a chlapec to zaraz aj zje, bo je lačný. Pobozká Sestre ruku a poďakuje sa jej za jej láskavosť.) Pán Boh zaplať, Sestričko! Aká ste dobrá!

Doktor: A čo dáš matke na Vianoce?

Miško: Nedám jej nič, bo nič nemám. Ale pôjdem do kapličky a pomodlím sa k Ježiškovi, aby mi ju čímskôr uzdravil.

Doktor: Hodný si, synku! Matka tvoja ťa dobre vychovala. (Siahne do vreci a vytiahne dukát): Synu môj, toto si odlož a daj to tvojej matke, aby si mohla niečo kúpiť, keď príjde domov.

Miško: Pán Boh zaplať, strýčko! Ja sa pomodlím sa aj za vás! Potriasol se ma poriadne, ale máte predsa dobré srdce. Ja to nezabudnem.

Doktor: (dojatý vyjde. Sestra pojme Miška za ruku a vedie ho ku jeho matke. Ošetrovateľka ide za nimi. Opona spadne.)

V ženskej odbočke nemocnice.

Priestranná izba. V úzadí v stredu podstavec so soškou malého Jezuliatka. Pred ním kl'akadlo. Po strane po dve postele s nemocnými, alebo bez nich. V prvej posteli na pravo leží Laura, matka Miškova. Dvere sa po tichu otvoria. Chlapec prikradne sa na palcoch a príjdúc ku nej, pýta sa jej: Mamička, spíte? (Matka sa preberie a pozre na chlapca): Víťaj, môj holúbok drahý! Kedy si prišiel?

Miško: Len pred chvíľkou. (Matka ho pritúli ku sebe. Vidiac kvety, pýta sa ho: Čo to máš?

Miško: Polovicu týchto kvietkov som našiel a druhú polovicu dal mi jeden pán, ktorého nepoznám. (Laura posadí sa v posteli a rozkrúti kvety.)

Laura: Jaké utešené sú tie ruže a jak krásne a príjemne voňajú! Takéto ruže môžu kupovať len bohatí páni. Chudobný si to nemôže dovoliť. A kde si sa stretnul s tým pánom?

Miško: Tu v tejto nemocnici! On prišiel trocha pozdejšie ako ja. A vidiac polovicu týchto ruží v mojich rukách, okríkol ma, že som mu ukradol tie ruže. A začal ma triasť ako hrušku. Skoro mi dušu vytriasol. Ale Sestrička ma obránila.

Laura: A jak to prišlo, že ti ich dal?

Miško: On sa ma pýtal, zkadial' som tie ruže vzal a komu ich chcem dať? Keď som mu ale vysvetlil, že tie ruže chcem dať vám, maminka moja, dal mi aj tie svoje . . .

Laura: Ja som zvedavá, kto by to mohol byť?

Miško (pohliadne na dvere a hovorí): Hľa, tu ide. To je on!

Doktor (vzkročí v sprievode Sestry a ohliada sa po izbe. Zrazu uzre matku so synom a zvolá): Laura! (Laura sa strhne a skríkne): Martin! Čo tu hl'adáš? Prišiel si mi odobrať tohoto chlapca? To jediné, čo ešte mám?

Doktor (zamyslí sa na chvíľu): Laura! Ja som ti neprišiel odobrať syna. Ja hl'adám vás oboch už vyše sedem rokov. A nemohol som vám na stopu prísť. Nebyť tých potratených ruží, možno že by som vás nebol ani našiel. (Blíži sa ku nej a podáva jej ruku): Chceš sa vrátiť ku mne?

Laura (dívá sa neho, nehovorí ani slova, ani mu ruku nepodáva).

Doktor: Nemáš slova ku mne? Zdráhaš sa vrátiť ku mne?

Laura: Na čo? Prečo by som sa mala vrátiť ku tebe, keď u teba čestné slovo nič neznačí? Kto mi dá garanciu, že dieťky moje budú a zostanú katolícke? Tvoje bohatstvo mňa viacej nepriláka. Ja

som už navykla na biedu. Syn môj tiež zná, čo je bieda. On sa biedy nezľakne. Borili sme sa so životom a Boh nám nedal zahynúť. A nedá nám zahynúť ani na budúce, keď sa Ho nespustíme.

Doktor: Ale, Laura! Nebud' taká tvrdá! Odpusť mi a ja ti sľubujem, že slovo zadržím až do smrti.

Laura: Nech sa stane vôľa Božia! Vrátim sa k tebe, jakonáhle sa zotavím. (Ku Miškovi): Synu môj! poľúb tohto neznámeho pána. On je tvoj vlastný otec. On sa postará o teba, kým sa ja vrátim domov.

Miško: Maminka moja! Je to ozaj môj tato? Ten bohatý pán, ktorý ti dal tie krásne ruže? Ten, o ktorom si mi tak krásne veci vyprávala?

Laura: Áno, to je tvoj otec! Ucti si ho a poslúchaj ho, tak ako si mňa poslúchal!

Miško (skočí otcovi do náručia a vybozkáva ho).

Laura (ku Miškovi): A teraz, dieťa moje, vezmi tieto ruže a polož ich ku nohám sechy Božského Jezuliatka. Nech zdobia Toho, ktorý nám priniesol pokoj, blaženosť a smierenie v tento krásny vianočný deň!

Miško: (Vezme kvietky a položí ich ku nohám Jezuliatka. Klakne si na kľakátko a modlí sa po tichu. Otec díva sa na neho so složenými rukami. Matka s blaženým úsmevom kladie hlavu na vankúš a vonku počuť spev:

Ó tichá noc . . . ó svätá noc . . .

ZO ŽIVOTA PRE ŽIVOT

Píše: P. Bernard Besterci, OFM.

OČI KRISTOVE.

“Rickol mu Natanael: Odkiaľ ma znáš? Odpovedal Ježiš a rickol mu: Prv nežli ťa Filip zavolať, keď si bol pod fíkom, videl som ťa. Od povedal mu Natanael a riekol: Rabbi, ty si Syn Boží.” (Ján 1,48—49.) Natanael vedel, že Pán Ježiš je Boh, lebo tam nebol a predsa Ho videl.

Katolícki otcovia a matky, oči Krisove na vás pozerajú. Pán Ježiš vidí, ako vy sa trápíte pre svoje detky, ako seba zapierate a obetujete sa za ne. Ježiš vidí, že sebe nič nedoprajete, len aby ste mohli toľko detí vyživiť a vychovať v týchto ťažkých časoch. Ježiš vidí, ako svet sa z vás smeje

a robí posmech z vás, že máte toľko detí. Ježiš, keď nás a vás tak pozerá, Jeho oči sú naplnené láskou a ľútosťou pre vás, lebo tak statočne zachováate Božie zákony. Svet však vás drží za bláznov, nevzdalcov a hlupákov, ale na druhom

svete to bude ináč, ako čítame vo svätom Písme: "Vtedy budú stáť spravodliví s veľkou stálosťou proti tým, ktorí ich sužovali, a ktorí brali ovocie ich prác. Keď to uvidia, zmätení budú strachom hrozným, a diviť sa budú nad rýchlosťou a neočakávanou ich spásou, a budú sami v sebe žalostiať riekajúc a pre úzkosť ducha vzdychať: To sú tí, ktorých sme niekedy mali za posmech a za príslovie potupné. My blázni držali sme ich život za bláznovstvo a ich skonanie za nepoctivé, a hľadá, ako sú pripočítaní medzi synov Božích, a medzi svätými je ich lós." (Múdr. 5, 1–5.)

Ale do toho súdneho dňa my ešte máme mnoho bojov pred sebou a preto Pán Ježiš hovorí: "Bud'te striedliví a bedliví, lebo protivník váš, diabol, ako lev ručiaci obchádza a hľadá, koho by zožral." (I. Petr. 5,8.) A keď máme to nešťastie, že upadneme do ťažkého hriechu, Ježiš plače nad nami, ako oplakával svojho priateľa Lazára, a ako plakal nad Jeruzalemom. Ježiš nás vidí tak isto, ako keď zomrel Lazár. Ježiš bol ďaleko, ale zrazu hovorí apoštolom: pod'me a ideme, lebo: "Náš priateľ Lazár usnul." (Ján 11,11.) Pán Ježiš hovorí, že Lazár usnul, lebo smrť je snom, preto, že sa raz zase prebudíme z neho, ale smrť duše je horšia, lebo bez zvláštnej milosti Pána Boha už sa neprebudíme.

Keď sme v smrteľnom hriechu, oči Kristove sú naplnené slzami, lebo On vidí, že my sme už nie údovia Jeho mystického Tela. My sme už odrezaní od Hlavy. My sme mŕtvi. Už nie sme členovia Jeho.

Plače, lebo On je vinič, ale my sme už nie ratolesti, spojení s Ním, ale ležíme na zemi mŕtvi!

Keď sme v tom stave, sme podobní tomu veľkému hriešnikovi, apoštolovi sv.

Petrovi, keď zaprel svojho Majstra. Keď sme podobní jemu v hriechu, bud'me mu podobní aj v kajúcnosti. "A obrátil sa Pán a pozrel na Petra. Tu Peter vyšiel von a plakal horko." (Luk. 22, 61–62.) A teraz oči Kristove pozerajú na nás.

Na celom okrsleku svet prenasleduje Cirkev svätú. Oči Kristove vidia, ako svet nás bije, pluje na nás, posmech robí z nás, okráda, utlačuje, bičuje, okracuje, prenasleduje a zabíja. Keď zúrivy Šavel takto prenasledoval veriacych, Ježiš ho zrazil na ceste do Damašku, ale mu nehovoril, prečo ty prenasleduješ mojich nasledovníkov, ale mu hovoril toto: "Ja som Ježiš, ktorého ty prenasleduješ." (Sk. 9,5.) Ježiš a my sme jedno a oči Jeho na nás pozerajú, ako my trpíme pre Jeho meno. Avšak naša odmena bude kráľovstvo Božie a nepriatelia naši počujú: Ja som Ježiš, ktorého vy prenasledujete.

"Surcum corda. Hore srdcia!" Nie sme sami. Na tej malej čiastke cesty, ktorá nám ešte zbýva ku nebeskej bráne, On je s nami. Preto nech sú naše srdcia veselé a radostné. Nebud'me slepí, ako tí dvaja učenici idúci do Emausu. Oni nepoznali Toho, ktorý s nimi kráčal a až keď im zmizol z očí, hovorili medzi sebou: "Či naše srdce nehořelo v nás, keď mluvil na ceste?" (Luk. 24, 32.)

On je s nami. On kráča spolu s nami. Jeho oči stále pozerajú na nás. Tie isté oči Kristove, ktoré celú večnosť budú na nás pozerieť, teraz na nás pozerajú, ako my sa pripravujeme na tú večnosť.

Oči Kristove nech sú naplnené milosrdenstvom voči nám!

UPOZORNENIE!

Prosíme našich priateľov, aby nám vždy udali svoju správnu adresu, aby sme im mohli na čas vybavovať ich žiadosti.

RADOSTNÝ RUŽENEC

prvý desiatok

Otče náš... 10 Zdravas Maria... Ježiš,
ktorý sa pre nás krvou
potil.
Svätá Maria atď'. — Sláva...

BOLESTNÝ RUŽENEC

prvý desiatok

Otče náš... 10 Zdravas Maria... Ježiš,
ktorý slávne z mŕtvých
vstal.
Svätá Maria atď'. — Sláva...

15 Tajomství sv. Ruženca

Môžete dostať slovenské i anglické.

Tieto Tajomstvá tlačené sú na 15-tich
kartách s patričnými obrázkami a prí-
slušnými modlitbami. Posielame ich v
jednej obálke, obsahujúcej všetkých
15 karát. Cena je len 15 centov.

Slovak Franciscan Fathers

232 S. Home Avenue

PITTSBURGH 2, PENNA.

SLÁVNY RUŽENEC

prvý desiatok

Otče náš... 10 Zdravas Maria... Ježiš,
ktorého si, Panno, z Ducha
Svätého počala.
Svätá Maria atď'. — Sláva...

JUBILÁRNE BÁJE

Od staručkého zakladatel'a "Listov sv. Františka":

"Dostal som jubilárne vydanie Listov. Výborné vydanie. Blahoželám Vám." — *P. Kazimír Zakrajšek, OFM.*

CHARLEROI, PA. — Na Vaše strieborné jubileum: Nech všetky bohatstvá požehnania Božieho, Jeho radosti, Jeho milosti tiež, naplnia toto strieborné jubileum a blaženostou aj Vás. — *Rev. Ján Sedlák.*

STRATFORD, CONN. — Pochválen bud' Pán Ježiš Kristus, Duchovní Otcovia! Aj ja Vám posielam páru slov. Tiež Vám posielam mená troch nových predplatiteľov na Listy sv. Františka. Aj ja Vám zasielam svoju fotografiu, lebo aj ja beriem Listy od začiatku. Aj ja veľmi rada čítam, bo krásné čítanie to. Posielam Vám \$1.00, bo viac nemôžem, bo mňa veľmi nohy bolia, aj sa musím dať liečiť. S Bohom, duchovní Otcovia! — *Elizabeth Staff.*

Je nám ľúto, že vaša fotografia v tlačiarňi sa stratila, preto nemohla byť uverejnená. Prepáčte. — Redakcia.

NEW YORK, N. Y. — Pochválen Pán Ježiš Kristus! Draží otcovia sv. Františka! Z môjho srdca Vám hojného Božieho požehnania prajem na tento jubilárny rok, aby Vám Boh dával sily i Pán Ježiš s Vami pracoval ako so svätým Františkom, Boh, Duch Svätý aby Vás posilňoval, že by ste nás mohli poučovať. Odberala som z kraju "Serafínsky Svet" a neskoršie naše Listy sv. Františka. Tak Vám posielam tento maličký dar, na každý rok jeden dolár, spolu \$25.00. — *Miss Maria Majda.*

P. Kazimír Zakrajšek, OFM.

WAYLAND, MICH. — Milý a úprimný pozdrav môj na celú redakciu Listov sv. Františka. Tak som čítal v Listoch sv. Františka, že si Otcovia sv. Františka žiadajú tých odberateľov, ktorí boli pri zakladaní a sú stáli odberatelia Listov sv. Františka. Nuž moja maličkosť som jeden z nich. Mohol bych opisovať z mojich skúseností pri rozširovaní tohoto časopisu, jak mnohí z našich ľudí vedia sa vymlúvať, aby k ním nezavítal a neprichádzal duch sv. Františka. No ale s pomocou Božou, pri tých ohromných ťažkostiach dožil sa 25 rokov. Teda ten duch sv. Františka už jubiluje medzi našim ľudom 25-ročné jubileum. Ja pevne verím, že ako ho sv. František opatroval v minulosti, tak ho bude opatrovať aj v budúcnosti. A ja z hlbín srdca prajem, aby tento duch sv. Františka medzi našim ľudom účinkoval na veky. — *Jozef Trubiroha.*

V "Bratstve" zo dňa 21. júla 1948 čítame pekný článok o našom jubileu, za ktorý aj touto cestou ďakujeme. Článok znie:

Ku 25-mu výročiu Listov sv. Františka.

Vo štvrtok ráno obdržali sme číslo Listov sv. Františka, ktoré vyšly v slávnostnom rúchu ku 25-mu výročiu ich založenia. Slovenskí Františkáni volajú: "Plesajte, lebo z dobrotivosti Božej a z porozumenia nášho dobrého ľudu, udržal sa náš časopis cez 25 dlhých rokov."

Vydávanie zábavno-poučného mesačníka pre katolíckych Slovákov a slovenské terciárstvo, vyžiadalo si mnoho práce a námah, ktoré vie oceniť len ten, kto bol pri ich založení a tí, ktorí pomáhali pracovať pri vydávaní každého mesiaca.

Redaktormi Listov sv. Františka boli: Od roku 1924 do roku 1927: Msgr. Viktor Blahunka v Chicago, Ill.; pán Adam Podkrivacký v Chicago, Ill.; Rev. Michal Judt v Slovaktown, Arkansas a Msgr. Miloš K. Mlynarovoči v Indiana Harbor, Ind. Od roku 1927 do 1939 redaktorom bol P. Amand Kopáč, OFM. a od roku 1939 redaktorom je P. Martinián Krajčír, OFM. Zakladateľom bol Otec Kazimír Zakrajšek, OFM., slovinský Františkán, ktorého do Ameriky povolali roku 1906 clevelandský biskup Horstman, p. biskup Koudelka a Father Furdek. Vtedy na fare p. biskupa Koudelku bol prítomný i Father Furdek, ktorý mu povedal: "Aj my Slováci musíme dostať do Ameriky slovenských františkánskych misionárov. Osady naše rastú rýchle. Nasledovne potrebujeme aj misionárov. A vy ste ten jediný, ktorý ich môžete dostať." Od tých čias robily sa prípravy k založeniu slovenského františkánskeho Rádu, ktorý pri svojom účinkovaní potreboval i časopis, ktorým by ešte lepšie mohli rozširovať svoju misionársku prácu medzi americkými slovenskými katolíkmi.

Spolupracovníci Listov sv. Františka sú: P. Izidor Dobrovodský, OFM., P. Sylvester Jankola, OFM., P. Bernard Besterci, OFM. a P. Anton Maskulka, OFM.

Pán P. Jamriška z Pittsburghu, v kto-

rého tlačiarňi tento časopis je tlačený, venuje tiež krátky článok, ktorý končí nasledovne: "Ja som venoval Listom sv. Františka takmer najkrajší vek môjho života: štyristoročie. Ja som si držal za svoju mravnú povinnosť, aby Listy sv. Františka vyhotovené boli vždy presne a pekne, aby robily dobré meno slovenským Ocom Františkánom, Cirkvi a národu. A to sa mi podarilo. Dnes Listy sv. Františka už hrde a povedome kráčajú, navštevujúc mesačne veľké tisíce našich rodín a mojím jediným želaním je, aby v započatej šľachetnej misii s pomocou Božou vytrvaly, dokiaľ len slovenská duša bude dýchať v Amerike."

Ocom Františkánom v príležitosti 25-ho výročia ich mesačníka prajeme ďalšieho Božieho požehnania a vytrvania v ich budúcich ročníkoch a prosíme slovenských katolíkov, aby si tento mesačník Listy sv. Františka predplácali, lebo je to dobre redigovaný katolícky mesačník, ktorý si zaslúži všemožnej podpory. Predplatné je len \$1.50 na rok. Dostanete 12 pekne zostavených čísiel. Adresujte: Listy sv. Františka, 232 South Home Avenue, Pittsburgh 2, Pa.

DRUHÉ VYDANIE

SVÄTÁ TEREZKA JEŽIŠKOVA

DEVIATNIK KU JEJ ÚCTE.

Nová, utešená knižka o živote sv. Terezky Ježiškovej, po ktorej bola veľká poptávka. Obsahuje celý život tejto obľúbenej svätej.

Cena len 20c.

Píšte si pre jednu na našu adresu!

JUBILÁRNY FOND

Náš kveštár požíval tiché dni v pittsburghskom kláštore. Duševne sa zotavoval a pripravoval sa k ďalšiemu účinkovaniu.

Prišli z tlačiarne nové Listy sv. Františka. Čo robiť? Odpovedal si: "Mám času, idem pomôcť do administrácie Listy baliť, aby ich naši dobrí čitatelia čímskôr mali."

Veru aj išiel. Bol shrbený nad stolom a trpezlivo pchal Listy do obálok. Obálky pod jeho prstami šuchotaly, Listy do obálok sa schovávaly a kveštár ich na kôpku ukladal a vyrovnával.

Kôpky Listov, dl'a miest a mest, na stole sa kopily. Kveštár sa na ne usmieval: "Chválabohu, pôjdu po našich dobrých slovenských rodinách."

Na chvíľočku sa zamyslel nad Listami a v duchu im žehnal: "Id'te, sestry a bratia, naše milé Listy, konajte svoje poslanie viery a lásky duchom sv. Františka!"

Oči svoje znovu si uprel na Listy sv. Františka a si prikyvoval: "Ozaj sú pekné, — bárs by vychovávaly krásné duše!"

Znovu sa sohol nad stôl a úsmevom balil Listy.

Balil Listy s úsmevom a myšlienky mu letely po dobrých krajanských domoch Ameriky, Kanady a Europy.

S úsmevom balil Listy, srdečné pranie zasielal na každú adresu.

Každá adresa mu ukazovala: nakoľko si cenia naši odberatelia Listy sv. Františka.

Je mnoho adresí, ktorí majú vyrovnané predplatné na roky: 1948, 1949, ba aj

1950, 1951. Toto sú naši istí priatelia. Vďaka vám. S takými sa pracuje až radosť! Ale najdeme aj adresy, ktorí očakávajú kveštára už niekoľko rokov, aby do ich domu prišiel . . . a kveštár nechodí, a tak majú zameškané predplatné do 1944, 1945, 1946, 1947, 1948 . . . Nie zo zlosti, ale preto, že kveštár do ich domu nechodí.

Keby sa u nás stal omyl v označenom dátume, ja Kveštár, vás uistujem, omyl ochotne v našej kancelárii napravím.

Nechceme stratiť vaše priateľstvo, ale budovať na sväzkoch priateľstva.

Kto by nám viac rokov dlhoval a nemohol platiť — nech sa toho neľaká, nech nám to oznámi, koľko môže dať,

nech dá a najnovšie nech si predplatí.

Vieme aj my porozumieť biedu, nedostatok a starobu, a radi sme, že vám môžeme pomôcť.

Znovu opakujeme: nikoho nechceme vylúčiť alebo stratiť z našej serafínskej čitateľskej rodiny.

Robíme toto znovu z nutnosti, aby sme s našimi poštovými úradmi nemali ťažkosti.

Úprimná vd'aka za toto porozumenie!

Na jubilárny fond dosiaľ prispeli nasledujúci dobrodinci:

JÚN:

Rev. Ján Sedlák, Charlehoi, Pa.	\$25.00
III. Rád, Clairton, Pa.	20.00
Cecília Gaal, Ironwood, Mich.	20.00
Mr. a Mrs. Portašik, Ford City, Pa.	10.00
Johanna Fabry a III. Rád, Natrona	10.00
Rudolf Stuller, Chicago, Ill.	5.00
Mary Kantor, Chicago, Ill.	5.00
Mrs. M. Červenčík, Chicago, Ill.	5.00
Magdalena Ferencz, New York	5.00
Mary Oloch, Niles, Ohio	5.00
Susan Kocik, Pottstown, Pa.	3.50
Mary Heban, Rossford, O.	3.00
Mr. J. Novotný, Youngstown, O.	2.50
Mrs. A. Hromada, Milwaukee, Wis.	2.50
Mrs. K. Sudy, Brackenridge, Pa.	2.00

TERAZ KVEŠTÁR PROSÍ:

Uctive prosím našich odberateľov Listov sv. Františka, nech si pozrú na obálke vytlačený dátum: či majú a dokedy majú predplatné vyrovnané? Ten mesiac a ten rok označujú: do ktorého mesiaca v roku majú predplatné vyrovnané.

Vd'aka a úcta za porozumenie!

Elizabeth Conko, Connellsville, Pa.	2.00
Jozef Toth, Filley, Alberta, Can.	2.00
John Chalupka, Milwaukee, Wis.	2.00
John Swarný, New Castle, Pa.	2.00
Michal Kačmar, Gary, Ind.	2.00
Štefan Kasik, Lakewood, O.	2.00
Štefan Gocelyak, Clifton, N. J.	2.00
Anna Sivák, W. Aliquippa, Pa.	1.50
Barbara Paulicko, Clifton, N. J.	1.50
Gertrude Potočnak, N. Kensington	1.00
Cecília Flinta, Hazelwood, Pa.	1.00
Anna Pavelka, Coaldale, Pa.	1.00
Mary Kováčik, Blairsville, Pa.	1.00
Mary Pivovarnik, New Castle, Pa.	1.00
Jozef Koneval, Gary, Ind.	1.00
Mrs. C. Drieko, Sugar Creek, Mo.	1.00
Mary Adamovič, N. Tarrytown	1.00
Štefan Hruška, Johnstown, N. Y.	.50
Spolu	\$149.00

Úprimná vd'aka všetkým našim dobrodincom a priateľom!

Slovenskí Františkáni.

OPRAVA.

V máji sestra Agnes Hobrajter v mene III. Rádu v New Yorku zaslala na jubilárny fond \$25.00.

Ochotne omyl opravujeme.

Františkáni

Rozprávajte nám o svatých!

Píše P. Anton Maskulka, OFM.

GOLGOTA SV. FRANTIŠKA.

“Ďakujeme vám, otče, za tie krásne obrázky z vašej prvej svätej Omši”, volalo niekoľko školských dietok. “Ale”, volalo jedno dievčatko, “otče, čo znamenajú slová: Stigmata sv. Františka? Už ste nám niečo povedali o sv. Františkovi, ale nikdy o tomto predmete. Povedzte nám niečo o tom, keď vám čas dovolí.”

“Dobre, moje deti, poviem vám aspoň v krátkosti.”

Dva roky pred jeho smrťou, sv. František išiel, ako bolo jeho obyčajou, na horu Alverno pripravovať sa na sviatok sv. Michala Archanjela, pôstom a modlitbou. Tu v tichosti rozjímal o umučení Pána Ježiša. Čím viac rozjímal, tým vrúcnejšou láskou horelo jeho srdce a tým vrelejšie túžil sa podobáť svojmu Božskému Spasiteľovi.

Myslím, že sv. Bonaventúra nám to dobre takto o tom píše:

“Ako svätý František vo sviatok Povýšenia kríža (14. septembra) včas ráno modlieval sa, naraz videl Serafa so šiestimi krídlami ohnivými a oslepujúcej jásote sostupovať s nebies. Anjel sostupoval rýchlym letom k nemu, zastal vo vzduchu. Tu ukázal sa medzi krídlami obraz ukrižovaného Pána Ježiša, pribitého klincami na kríži. Dve krídla boli ponad hlavu, dve ako by pripravené na odlet a dve začlápali celé telo.

Svätý František je radostný i žalostný. Radostný, lebo v podobe Serafa poznal

svojho Boha, Boha lásky; žalostný, lebo to bol trpiaci Ježiš, ktorý tam visel na kríži. Konečne poznal skrytý význam zjavu a porozumel, že sa má podobáť Bohu svojmu žiarou vnútornej lásky.

Zjav zmizol, zanechal zázračný oheň lásky v jeho srdci a zázračné znaky na jeho tele, lebo na jeho údoch objavilo sa päť rán. Ruky a nohy Františkove boli prebodnuté klincami, ktorých čierna okružla hlávka bola viditeľná a ostré hroty z rúk a nôh.

Rana na boku bola ružová, zavrená, a sv. František častejšie po dlhých vnútorných bojoch hovoril o tomto videní a dodal, že Spasiteľ viackrát sa mu zjavil v tejto podobe. Zavše nosil ruky i nohy pokryté, predsa mnohí zo spolubratov dotkli sa jeho rany. Po smrti jeho videli rany i jeho spolubratia, sv. Klára a potom celé mesto Assisi.”

Na hore Alverno v roku 1260 bola posviacaná kaplnka na tom posvätnom mieste, kde sv. František obdržal vtisnutie päť rán Pána Ježiša. Prítomní boli siedmi biskupi, sv. Bonaventúra, generál Rá-

du a mnoho bratov Rádu. Pápež Benedikt XI. zaviedol v celom Ráde zvláštnu slávnosť ku počte päť rán sv. Františka (17. septembra) a potom pápež Pavel V. predpísal tento sviatok celému svetu. — Hora Alverno často je menovaná Golgotou sv. Františka a je teraz slávnym pútnickým miestom.

Tak, drahé deti, v krátkosti to máte. "Otče, ale čo so slovami stigmata?"

To znamená, že päť rán Pána Ježiša boli vtlačené do tela sv. Františka. Slovo pochádza z gréčtiny a značí vtisnutie. Už známe zo života sv. Františka, vidíte ako vrele miloval Pána Ježiša. Chcel sa Mu podobať, chcel Ho nasledovať a tak získať svoju spásu.

Sv. František zavše plakal, keď pozerá na kríž, lebo uznal, že jeho hriechy a hriechy sveta ukrižovali Pána Ježiša. Tak aj vy, drahé deti, pozrite na ten kríž a povedzte Pánu Ježišovi, že žalujete za svoje hriechy a že budete odteraz lepšími deťmi. Tiež pamätajte na tých niekoľko slov apoštola Pavla, ktorý keď písal Galatanom, povedal: "On ma zamiloval a vydal seba samého za mňa."

Teraz ako v časoch sv. Františka svet trochu ochladol v náboženstve a zase ho treba zobudiť a rozohriať tou Božskou láskou. Treba nám viacej trpezlivosti, aby sme mohli znášať tie naše kríže. Treba nám byť vernejšími nasledovateľmi Pána Ježiša, ako bol svätý František.

Tretí Rád sv. Františka

Americkí terciári slovenským terciárom!

Americkí dobrodinci chudobným na Slovensku!

Drahí!

Našu úradnú sbierku zasielame na Ústredie III. Rádu v Žiline na Slovensku, odkiaľ dostávame úradné osvedčenia, že to dostali aj úradné poďakovania, ako ste to už niekoľko ráz na tomto mieste čítali.

Z listov badať, že naši chudobní na sbierku dychtive čakajú. Keď im nepošleme — nemôžu našich chudobných podporiť. Podpora ale od vás závisí.

Znovu sme vyšli zo všetkého. Nemáme čo zaslať.

DOSTALI SME do 15. aug. 1948:

N. S., Pittsburgh, Pa.: Mrs. Giba, mužské šaty, punčochy, klobúky a čiapky, ženské a dievč. šaty, svetre a topánky 2 balíky
Fullerton, Pa.: Mrs. Mary Brezina, žen-

ské kabáty, mužské a ženské šaty, košeľe, detské topánky 1 balík
Leetsdale, Pa.: Mrs. Mary Tabacka, mužské šaty, muž. prádlo a topánky 2 bal.

ZASLALI SME: Ústredie Tretieho Rádu v Žiline na Slovensku:

v minulom roku 1947 169 balíkov
v januári 1948 8 balíkov
vo februári 1948 11 balíkov
v marci 1948 2 balíky
v apríli 1948 4 balíky
v máji 1948 8 balíkov
v júni 1948 10 balíkov
v júli 1948 8 balíkov
v auguste 1948 7 balíkov

Znovu očakávame s vdáchným srdcom františkánskym, podpory pre chudobných na Slovensku.

Ozveny z Pittsburghského Kláštora

Koncom mája prijal sv. Otec na zvláštnej audiencii vyše šesť tisíc členov "Dieťa Duchovných Cvičení" a mal k nim reč, v ktorej dal výraz veľkým nádejám, ktoré dáva exercičné hnutie v Taliansku a podobné združenie po celom svete. Medzi iným sv. Otec ich oslovil takto: "Na svoje slovo slovávate pomoc a priazeň Božiu modlitbou, najmä modlitbou v rodine, modlitbou spoločnou, akú pestujete vo vašich krásnych mesačných schôdzach. No, táto modlitba sa stane tým živšia a účinnejšia, ak nebude iba výrazom jednoduchej dobrej vôle, ale naozaj vonkajším prejavom vášho naprirodzeného života, vašej osobnej svätosti, o ktorú sa horúco usilujete. Nože práve tento nadprirodzený život, túto osobnú svätosť sa usiluje vo vás pestovať vaša líga častým pristupovaním k sv. sviatostiam, čistotou svedomia, konaním cností, vďaka hlavne schôdzkam, rekolekciám a uzavretým duchovným cvičeniam."

Týmito slovami nás upozorňuje nástupca Petrov na potrebu duševnej obnovy. Len tak budeme môcť pritiahnúť svet ku Kristu, keď sa sami dáme najsamprv ovládnuť duchom Kristovým. Mnohí otcovia i matky, súc povedomí svojej dô-

stojnosti, ako hlavy rodín, ako občanov, ako pracujúcich, ako kresťanov, prišli do nášho kláštora duševne sa zotaviť a posilniť. Na duševnú obnovu 2. augusta súčastnilo sa 36 mužov a 8. augusta vyše 300 žien. Na sv. Omše sossbierali mužovia \$20.80 a ženy \$53.40. Exercície riadil P. Izidor Dobrovodský, OFM. a vypomáhal mu P. František Solanus Duchala, OFM.

Počas tejto slávnosti našly sa niektoré ženičky, terciárky, živé jako včeličky, ktoré použily túto príležitosť, aby vyrobily niečo pre svojich duchovných bratov Františkánov. Bratia ich vynaučujú pravde a vedú na ceste ctnosti a svätosti a ony zase im prinášajú hmotné veci pre ich výživu a výchovu serafínskeho dorastu. Bol to naozaj krásny prejav úcty a vďaka ku svojim duchovným otcom. Neprirodzené je, aby ovečky pásly svojho pastiera, ale naše sestry terciárky práve to robia. Za tú neunavnú prácu nech im Pán Boh tisíc násobne odplatí!

Veľmi ticho usnula v Pánu údkyňa našej terciárskej obce sestra Cecília Puškar v Imperial, Pa. Slúžila za vzor aj iným sestram, lebo d'aleko cestovala,

aby mohla byť prítomná na terciárskom shromaždení. Jej jedinou túžbou bolo, aby ju bratia Františkáni odprevadili do matky zeme, čo aj urobili. Pri slávnej pohrebnej Omši obsluhovali P. Kvardián i P. Anton, riaditeľ III. Rádu. Nech jej dá Pán Boh večnú slávu a v srdciach našich terciárov milú rozpomienku!

Blahoželenie. Noviny nám prinášajú zvesť, že zase jeden slovenský kňaz z diocézie trentonskej, dp. Ján Rúra, duchovný správca slovenskej osady v Perth Amboy, N. J., bol vyznačený Apoštolskou Stolicou a povýšený na hodnosť Very Rev. Monsignor. Zaiste jeho kňazské účinkovanie a veľká starostlivosť o Slovákov v Perth Amboy pohlo pána biskupa, aby vyprosil toto vyznačenie. Slovenskí Františkáni touto cestou vyjadrujú svoje precítené blahoželenie: Daj, Bože, aby ste ešte mnoho radostných rokov zdravia a šťastia a radosti prežili vo vašom kňazstve!

Obliečka štyroch mladíkov. Na sviatok Nanebevzatia Panny Marie boli štyria mladíci oblečení do rúcha sv. Františka vo františkánskom kláštore v Pulaske, Wis. Tešíme sa dorastu, bo vieme, že sú to nadaní chlapci, ktorí sú nadchnutí tou myšlienkou, že ako budúci misionári pôjdu rozširovať ducha svätého Františka po svete. Nech im náš serafínsky Otec František vyprosí vytrva-

losti v ich povolani. P. Komisára pri tejto slávnosti zastupoval pittsburghský Kyardián P. Francis Vilha, OFM.

Zvesť smrti. Do trúchlivej spomienky zahrňujeme nášho horliteľa za Listy sv. Františka a nášho dobrodincu Slovenských Františkánov pána Jakuba Nedorosčika, ktorý začiatkom mája odobral sa do spokojnej nebeskej vlasti. Pochovaný bol 5. mája 1948 v Unionville, Conn. Františkánskou úctou zariadíme do medzi svojich mŕtvých dobrodincov. Dajme mu modlitby i spomienky pre jeho dušu primerané. Nech odpočíva v pokoji!

Naše práce. PP. Bernard, Anton a Benedikt vypomáhali v Clairton, Pa. — Jednodňové rekolekcie pre mužských a ženských v kláštore diadiel P. Izidor. — V českej osade sv. Václava vypomáhal P. Kvardián. — Trojdňovú pobožnosť pre členov Spolku Najsv. Mena Ježiš pri osade Najsv. Trojice v Duquesne odbavil P. František Solanus. — V osade Božského Srdca v Emsworth, Pa. vypomáhal P. Benedikt. — O potreby Tretieho Rádu v Avalon, Clairton a Cleveland sa staral P. Anton.

Oznámenie. "Chenille Spread", ktorý bol na výhru daný 8. augusta, vyhralo číslo 309. Nech tá osoba sa ráčì obrátiť na náš kláštor v Avalone.

Budúce terciárske shromaždenie bude 12. septembra.

1. augusta 1948.

Mali sme duševnú obnovu pre mužov. Sišli sa mužovia počtom 36. Boli medzi nimi už nám známe usmievavé tváre a tiež niekoľko nových. Odbavili si pobožnosti vzorne a povedome. Pristúpili ku sv. spovedi a ku sv. prijímaniu.

O 9. hodine, pod sv. Omšou, P. Bernard Besterci, OFM., srdečnými slovami privítal mužov a ich myseľ upútal na túto duševnú pravdu: "Boh nám dáva zvláštnych milostí, prijímame ich."

Duševnú obnovu viedol P. Izidor Do-

brovorský, OFM. Na pomoci mu bol P. Bernard Besterci, OFM., ktorý predriekaval prekrásne modlitby počas pobožností.

Duševná obnova započala sa úradne spevom: "Veni Sancte Spiritus" — "Duchu Svätý, príd' z neba!" o 11. hodine.

Tieto kázne boli prednesené:

O 11. hodine. — Naš vôľ a veľkú rolu hraje v našom prirodzenom a duševnom živote. Svoju vôľu sme dali Pánu Bohu, Kristu a Cirkvi svätej, pamätajme na

Účastníci na duševnej obnove v našom kláštore na Avalon.
Sediaci: P. Izidor, P. Francis, náš kvardián, a P. Bernard.

ňu statočne.

Sv. Augustín nám pripomína: "Boh nás stvoril bez našej vôle, ale nespasí nás bez našej vôle." Naša vôľa musí sa statočne prejavovať: chcem pravdy Božie veriť, — chcem príkazy Božie a cirkevné zachovávať, — a chcem sviatosti užívať. Mám úprimnú vôľu starať sa o svoju spásu.

O 2. POPOLUDNÍ. — Máme dobrú a úprimnú vôľu. Chceme sa snažiť. Chceme sa do neba dostať. Tu nasleduje: musíme sa pokoriť a prosiť. Kristus nás predchádza slovami a životom: "Učte sa od mňa, lebo som tichý a pokorný srdcom, a nájdete odpočinok pre svoje duše." (Mat. 11, 29.)

Kristus naučil nás pokornej modlitbe: "Príď kráľovstvo Tvoje. Bud' vôľa Tvoja, ako v nebi tak i na zemi."

Pokorou nájdeme cestu do neba.

O 4. POPOLUDNÍ. — Máme dobrú vôľu. Chceme sa snažiť. Prosíme aj nebo o pomoc, ale predsa cítime a vidíme: akí slabí sme.

Tu Kristus ide nám k pomoci. On hovorí: "Lebo bezo mňa nič nemôžete činiť." (Ján 15, 5.)

"Kto jie moje telo a pije moju krv, prebýva vo mne a ja v ňom." (Ján 6, 57.)

"Kto jie moje telo a pije moju krv, má život večný, a ja ho vzkriesim v posledný deň." (Ján 6, 55.)

K hodnému sv. prijímaniu máme pristupovať, aby sme sa vychovali pre život večný."

Mužovia prednesené pravdy pozorne načúvali, o nich rozjímali, a po Te Deum zanesli si ich do svojich domácností. Dali nám aj spokojné s Bohom. Veru s Pánom Bohom pokračujte!

Aj br. Florian mal na pobožnosti účasť, lebo organoval. Naladil mužov do spevu známymi slovenskými nábožnými piesňami.

Kuchyňu zastaly a mužov pekne obslúžily dve skromné ženičky.

Prítomný.

OZVENY Z JASKYNE

SEDMIBOLESTNEJ PANNY MARIE (ST. FRANCIS) VO VALPARAISO, Ind.

Boľestná Matka. Sú v roku i väčšie mariánske sviatky, ale každý svätíme len raz. Boľestnú Matku nám Cirkev svätá predstavuje dva razy v roku a to v piatok pred Kvetnou nedeľou a po sviatku Povýšenia sv. kríža, 15. septembra.

Všetky sviatky mariánske, okrem týchto dvoch, predstavujú nám Pannu Mariu v radosti a v sláve a dávajú nám nádej, že sa niekedy aj my budeme s ňou v sláve nebeskej radovať.

Ale do slávy nebeskej sa dostaneme len cestou utrpenia a boľesti. Matka Boľestná je vzorom a príkladom veľkých trpiteľov; ktorí trpeli bez viny a predsa niesli svoje boľesti a kríže s príkladnou trpezlivosťou. Utrpenie Matky Božej pod krížom vedia pochopiť len matky, ktoré už stáli pri umierajúcom dieťati. Tie vedia, čo je to, keď matka chce pomôcť, chcela by vlastný život obetovať za život dieťaťa a nemôže. Musí sa dívať na umieranie svojho dieťaťa.

Pohľad na Sedmiboľestnú Matku nech i nás posilní a pripraví na kríž, v akomkoľvek spôsobe nám ho Pán Boh sosie-

la. Sme dieťkami Boľestnej Matky. Nie je dobrým dieťatom ten, kto vidí boľesti a žiaľ matky a sám by chcel požívať len samé radosti.

Tohto roku 15. septembra sviatok Matky Boľestnej padne na stredu. I naše pútnické miesto je zasvätené k jej úcte. Tak slávnostné pobožnosti ku jej úcte a zároveň posledná naša spoločná púť bude sa odبavovať na najbližšiu nedeľu, to jest 19. septembra. Nech táto naša púť je dôstojným svedectvom toho, že si ctíme a milujeme svoju Patronku Sedmiboľestnú Pannu Mariu.

Duševná obnova pre ženy. — Božia príroda a tiché miesto, vzdialené od hluku sveta bolo vždy hľadaným útlkom pre naše túžiace po duševnej obrode a posile. Takáto duševná obnova a obroda konala sa dňa 1.—3. augusta i na našom pútnickom mieste Matky Boľestnej. Tohoročných duševných cvičení zúčastnilo sa 43 žien. Bola zastúpená každá slovenská osada z nášho okolia, ba boli tu aj z Michigan. Duševné cvičenie dával P. Sylvester.

Čestné uznanie nášho pútnického miesta. — Najväčšie noviny sveta "Chicago Sunday Tribune" dňa 8. augusta venovali nášmu pútnickému miestu úplnú stranu pod záhlavím: "Peaceful sanctuary near Gary scene of pilgrimage for many" čo asi toľko znamená: Pokojaplná svätynia pri Gary je scénou, pútnickým miestom pre mnohých. Celá strana menovaných novín je zaplnená veľkými obrazmi, čo fotografistu najviac dojalo, a opísaná je v krátkosti naša historia. Tiež veľmi rozšírené noviny "The Gary Post-Tribune" 7. augusta venovali nám úplnú stranu. Uverejnili tie najkrásnejšie čiastky nášho pútnického miesta s pripojeným krásnym článkom o našom účinkovaní, že naše pútnické miesto je miestom pokoja a krásy. Po uverejnení tejto krásy ľudia sa len tak hrnuli k nám lebo mnohí o tom ani nevedeli.

Obnovená kaplička. — V rehoľnej spoločnosti, v klástore, kaplička je vždy dušou a srdcom ich duševného života. Naša kaplička už potrebovala nové rúcho, obnovu, ktorá sa previedla v mesiaci auguste. Vyzerá teraz milšia a veselšia; i modlitba v nej nám teraz lepšie chutná. Všetkým vyslovujeme: Pán Boh zaplať! ktorí prispeli ku tomuto cieľu. Nech Pán Ježiš ozdobí a obohatí vaše šľachetné duše svojimi darmi.

Naši dobrodinci. — Ešte 4. júla, počas spoločnej púte z osady Nanebevzatia Panny Marie v Chicagu prijali sme od pútnikov na sv. omšu \$5.00 a milodar na kláštor \$25.00. Od pútnikov z osady sv. Šimona skrze horliteľov brata L. Lednický a p. Koleno \$32.10. Od pútnikov Božského Srdca Pána Ježiša v Chicagu \$32.00 a na sv. omšu \$5.00. Na maľbu kaplice a na potreby kláštora: P. Peterec \$10.00, A. Karas \$5.00, M. Oklapek \$15.00, Bielík \$5.00, B. Čekan \$5.00, Bohuznáma zo Streator \$15.00, S. Michalsky \$10.00, M. Dilla \$10.00, V. Vavrek \$10.00. Za výherné knižky: H. Pustek a M. Mikulaj \$20, A. Černota a M. Lovasko \$10, Bohuznáma \$100.00, M. Stolpka \$20, A. Kovanič \$5. Pútnici 8. augusta z Whiting, Ind. na sv. omšu \$5.00 a na kláštor

\$26.00, z Ind. Harbor na sv. omšu \$5 a na kláštor \$20.50.

Pre kostol 3 superpelicie darovala nám E. Matis a V. Vavrek purifikatoria a ručníčky ku sv. omši, Groceriu a iné veci: J. Miklušák, M. Šipka, E. Šedivý, M. Cidalek. Pán Boh zaplať!

Naša výpomoc. — P. Daniel cez viac nediel vypomáhal v Chicagu u dp. J. Fedora a u dp. J. Rondzíka. — P. Lawrence a P. Jerome vyslúžili pútnikov, domácnosť a striedave chodievali nedeľami vypomáhať do Gary. — P. Sylvester cez mesiac júl zastupoval v Joliete dp. I. Gottschalla.

Otcovia Františkáni.

Náš cintorín

"Sľutujte sa nado mnou, sľutujte sa nado mnou, aspoň vy, priatelia moji, lebo ruka Pánova dotkla sa ma." (Job 19, 21.)

Jakub Nedorosčík, Unionville, Con.
Maria Powell.....Whiting, Ind.
Maria Kostolník.....Whiting, Ind.
Cecilia Puškar.....Imperial, Pa.

Odkaz sv. Otca nášho Františka:
"Modlite sa za mŕtvých."

Prosíme našich dobrodincov, ktorí nám zašlú milodar za jubilárnu knižičku "Hospodin nech ti udelí pokoja", nech to zašlú pod týmto: "Na jubilárny fond."

Vd'aka za porozumenie!

SLOVENSKÉ MODLITEBNÉ KNIŽKY:—

Máme na sklade najväčší výber slovenských náboženských a poučných kníh v Amerike. Ak si prajete nejaké knihy, ktoré tu nie sú udané, píšete nám a môžete byť istý, že Vám ich zadovážime, ak je to len možné. — Pri objednávke vyplňte nižšie udaný kupon a pošlite s peniazmi na našu adresu. Knihy vám hneď pošleme.

Chváľme Boha.....	\$2.00, v koženej väzbe so zlatorezom.....	\$3.00
Regula Tretieho Rádu		2.50
Bolesti Božského Srdca.....	85c a.....	1.00
Malé Hodinky		4.00
Rímsko-Katolícky Misál (Omšová kniha)		5.00
Sväté Písmo v obrazoch.....		6.50
Svätá Anna: Jej život a zázraky, s Novénou.....		.25
Svätý Anton: Pobožnosť k jeho úcte.....		.15
Cesta Svätého Kríža (františkánsky spôsob).....		.10
Deväť-Dňová pobožnosť k úcte sv. Františka Serafínskeho.....		.15
Panna Maria Fatimská.....		.15
Sv. Jozef: Novena k jeho pocte.....		.15
Litánie (17 obľúbených litánií).....		.25
Novena k Božskému Srdcu.....		.15
Obradník Kresťanských Matiek		.15
Odpustkové Vzdychy a Modlitby.....		.25
Omša svätá: Obeta Nového Zákona.....		.10
Pätnásť minút po sv. Prijímaní (angl. alebo slovensky).....		.10
Pútnická Pieseň		.10
Sedem Kajúcich Žalmov.....		.10
Pohrebná sv. omša		.05
Sv. Terezka Ježiškova		.20
Sv. Hodina s Pánom Ježišom.....		.25
Troj-Hodinová Pobožnosť na Veľký Piatok.....		.25
Tajomstvá sv. Ruženca (angl. alebo slovensky).....		.15
Srdce dieťaťa		.25
Moja drahá mamičko.....		.25

Slovenskí Františkáni,

232 South Home Avenue, Pittsburgh 2, Pa.

Velební Otcovia:

Priloženo posielam Vám \$..... za knihy, ktoré tu udávam:

Vaše meno:

Ulica a číslo domu alebo boxa.....

Mesto a štát.....

Slovenský Breviár pre amerických slov. katolíkov

Pod názvom BREVÍAR ráč rozumieť modlitebnú knihu venovanú takmer výlučne úcte Panny Marie. Matka Cirkvi dala tejto knihe tento úradný názov:

MALE HODINKY k Prebl. Panne Marii

Obsah tejto knihy pochádza zo starodávnych časov. Písalo sa ešte len 1070, a hľa, toto mariánske dielo už jestvovalo.—Modlievajú sa tento Breviár knazi rímsko-katolíckej Cirkvi, a modlievajú sa ho až na údiv krásne rehoľné ústavy spoločne. — Tak ctihodné duchovenstvo, ako aj rehoľníctvo nekňazského stavu modlievajú sa ho po latinsky. — Nezatúži aj TVOJE kresťanské šľachetné srdce modliť sa to, čo sa modlievajú pomazaní Pána a čo sa modlieva nežné Bohu zasvätené ženské pohlavie? Ovšem že áno!

Tak podávame Ti k tomuto vznešenému účelu svoju pomocnú pravicu. Aby totižto aj náš slovensko-katolícky ľud mal voľný prístup ku týmto krásnym, ducha povznášajúcim složkám vybraných modlitieb; aby sa aj naši Slováci mohli kochať v kráse tajomstiev svojej viery; aby aj do ich ctihodných rúk sa dostal zlatý kľúč ku schránke Božích milostí, ktoré sa rozdeľujú na prímluvu Panny Marie; bolo potrebné obsah tejto knihy poslovenčiť.

TAK MY SME TO UROBILI!

Rozmodlený duch katol. Slovák je jako ľudský žalúdok; žalúdok je preberačný — a to už od prírody.

Žalúdok si žiada rozmanitosť; žalúdok sa teší, keď mu je dané na výber: raz z toho, potom z iného. Má rád svadobné jedlá; ale po dlhom hodovaní, keď požíval maškrtky za maškrtami, je mu pôžitkom zajesť si tanier zasmaženej polievky. — Povedzte mi, pečlivé Marty, či nie je tomu tak? — Dľa lekárskej skúsenosti ľudský žalúdok časom si žiada pokrmy takých látok, ktoré v ten čas sú práve potrebné pre sústavu tela. Preto túži po premene jedál.

Aj duša nábožného katolíka je taká. Ona si žiada hojnosť a rozmanitosť modlitieb, hymnién; hojnosť nápevov, melodií. Neráčte mi to zazlievať, keď tak píšem. Aj človek obdarený duchom modlitby znuje niekedy tú alebo onú modlitbu alebo pieseň, keď sa často opakuje, a zatúži po inej modlitbe alebo piesni.

Tak roztomilý Krajane a vznešená Krajanko, vydaním tohoto Breviára "Malých Hodiniek k Preblahoslavennej Panne Marii" poskytujeme Vám príležitosť prehodiť si chuť v ovocnej zahrade duševného raja. Cena tejto ojedinelej knihy v slovenčine je \$4.00. — Píšte si pre jednu ešte dnes na našu adresu:

SLOVAK FRANCISCAN FATHERS

232 S. HOME AVENUE,

PITTSBURGH 2, PENNA.